אין „פאלים קאורט"

קומט אויף א טאג און פאר־בלייבט 18 מאנאטען.

הערי וואטסאן איז געקומען אהער בלויז אויף איין טאג אבער ער האט אזוי שטארק אויסגענומען ביי אונזערע גדולי העיר. אז מען האט איהם געבעטן פארבלייבן דא 18 מאנאטען. און קיין וואונדער ניט: אזא מאן מיט אזא קלר גען קאפ און אזעלבע וואונדערבארע איינ פעלע ווי הערי וואטסאן איז וואלט א יעדערער געהאלטען פאר א גרויסע עהרע מקרב צו זיין.

ערשטענס איז וואטסאן אן ערפינ־דער. ער האט אויסגעפונען, אז דאס בעס טע פלאץ צו האלטען א רעוואלווער איז אין ארבעל און ער האט ספעציעל איינגע נעהמען אן ארבעל - קעשענע אין זיין ראק. צווייטענס, איז ער אזוי קלוג, אז ער האט זיין לאיער ווי נאר יענער האט געעפענט א מויל, גלייך געגעבען א "טשיסטע אט סטאווקע" און האט אליין אנגעפיהרט זיין פארטיידיגונג.

א פאליסמאן האט שפעט ביינאכט אויסגעפונען אז די דראן - סטאר אויף 55 עוועניו ראוד איז באגנב'ט געווארען צו טראגען א רעוואלווער?

א פעקעל פון פארשיעדענע כעדיקאמענ־טען איז געלעגען ניט ווייט פון סטאר, א רעוואלווער האט זיך געוואלגערט לעבען טיר, און דעם פאליסמאן'ס חשד איז גלייך געפאלען אויף הערי וואטסאן, וועל כער האט זיך ארומגעדרעהט דערביי.

טענה'ט אבער וואטסאן, אז ער ווייסט ניט פון קיין פוהד - חלום.

— איך בין דאך ערשט דעם זעלבען טאג געקומען פון די פאראייניגטע שטא אטען, טא ווי האב איך געקענט טאן אזא זאך?

— ווי קומט צו דיר די רעוואלווער־קוילען? — פרעגט איהם דער קראון אטוירני, אנווייזענדיג אויף א פעקעל.

— דאס האב איך אין וואגאן געפר־נען.

— ס'איז אביסעל מאדנע — חדוש'ט זיך דער קראון אטוירני — וואס די רע־וואלווער - קוילען פאסען זיך אקוראט צו דעם געפונענעם רעוואלווער. און ווי קומט צו דיר דער רעפעל מיט דער גע־היימשפיהלער ארבעל - קעשענע, וועלכע איז ווידער אמאל בלויז צופעפאסט אויף צו טראגען א רעוואלווער?

דעם רעפעל, זאגט דער אנגעקלאג־טער האט ער געקויפט אין מינעאפאליס און ער האט גאר ניט געוואוסט וועגען דער באהאלטענער קעשענע.

— מאדנע, מאדנע — שאהעלט דער קראון אטוירני מיט'ן קאפ.

דאן האט עס האלאנעל דעניסאן אין נאמען פון אונזער שטאט געבעטן דעם נאסט פארבלייבן דא אויף 18 מאנא־טען און האט באשטימט פאר איהם א ספעציעלען האטעל — אנטאריא רעפאר־מאטארי.

א איר מיט א ווייטען קוק און א קורצען זכרון.

דזשאן פאטעראנין איז א איר, קאר־טארי וועלכער ווייסט וואס שפעטער וועט זיין אין זיין אויג. דריינגט דורך דעם שלייער פון דער צוקונפט. זוטער ווייסט דזשאן (אין דער היים האט ער מסתמא געהייסען יענקע) אז עס וועט קומען ווינטער און פהכט וועלען זיין בראנד - נייער. די אויגען וועלען זיין לאנגע, און א היים גלעזעל טיי מיט מאלינעס אדער ווייגשעל וועט דעמאלט זיין פשוט מחיה - נפשות. און דער איד איז פראקטיש, און גרייט זיך אן אויף ווינטער מיט אל - דאס גיטס און ער פייפט אויף'ן פעטער שניידער.

מאכט זיך א מעשה, אז דער איד דארף זיך אריבערציהען פון קווין אין בער ווערלי סטריט. און ס'איז איהם אזוי פארדרעהט דער קאפ פון דער מוסעניש, אז ער פארגעסט אין גאנצען אז די סלא־יעס פרעזערווירטע פרוכט. ערשט אין דער נייער דירה כאפט זיך דער איד, אז איהם פעהלט די פרייד פון די ווינטער - אויגענען. שלעפט ער די צוויי עקס־פרעסלייט אין גערינט.

טענה'ט איינער:

— ער האט גאר געהייסען אריבער־פיהרען די קוילען פון קעלער און וועגען די פרוכט האט ער גארניט דערמאנט ער האט געזאגט אויסדריקליך, אז וואס מיר

אין דער וועלט אריין

פון נ. בריק

דאס אידישע פאלק איז דאס שלאפ־בער החלומות אייך דער וועלט און אויסיפסמיט איז דאס, אז פעטערה איז א נאגנישס אנטהעגען איהם. ער ווערט שוין אז דעם אידען זאל זיך אפילו קיין גוטער חלום ניט חלומ'ען. ער שטעלט איהם אפט פאר אזעלכע שווערע לוכקייטען, אז דער איד באגיסט זיך נעבאך מיט א פאלטען שווייס און מאר טערט זיך נעבאך אזוי אפ אין פערלויף פון זיין קורצער נאכט, אז ער האט דערנאך ניט קיין כח אויפצושטעהן.

אויך אין דער חינזיכט בין איך ניט קיין אויסנאהמע, און הערט וואס פאר א שפיצער דעם בעל החלומות האט זיך אנטעלעכען פארגלוסט מיר אפצוטון. איך געדענק אז אין מיינע קינדער יאה רען האב איך גרויס חשק געהאט צו שיסען זיך. אט אזוי איך אויטעצעצע גען א פריין שיפעלע מיט צוויי וועסעלעס אין די הענט און פארהערן איבער'ן קליי־נעם טייכעל. אין וועלכען מיר קליין שטערטעלדיגע אינגלאך פלעגען זיך זומער ווארפן אין פליעסקען נאכבע טעג. ענדליך איז מיין וואונש ערפילט געווארען. אבער זיל נאר מיר, איך און נאך צוויי חברים מיינע האבען זיך דערווייטערט פון'ם ברעג, האט זיך אויפגעהויבען א ווינט וועלכער האט שיפעל געוואהרען אין, אז אזוי אן מיר זיינען קוים ארויס מיט די לע־בענס, און איך האב אויסגעפונען, אז שיפען זיך איז גארנישט אזא פארגענ־גען.

ווען איך בין געקומען קיין הענעדע, אין נעזעהען ווי אויטאמאביילען לויפען ווי די רוהיג, האט זיך מיר אויף פארגלוסט אזא פארגעניגען צו פארזו־כען. אויף דער פערלאנג מיינער איז פארפרוגט געווארען, א באקאנטער אלרייטניק האט מיר געגעבען א "רייד" אין א פארד. וואס זשע טוט אפ פארד? אין מיטען וועג פונקט ווען א גרויסער טראק האט געהאלטען ביי אריינשפארען אין איהם, איז ער זיך מיישב און שטעלט זיך אוועק. כאפש טוט איהם וואס, ער רעהרט זיך ניט. מיין לעבען אין דאמאלסט געהאנגען אויף א האר און איך האב אויך דאס מאל אויסגעפונען אז פאהרען אין אן אויטאמאביל איז אויך א קליינער פארגעניגען.

די לעצטע צייט אבער, האב איך דערפיהלט א גרויסע תאות צום פליהען. אט אזוי זיך אריינזעצען אין אן עראפלין און אוועקפליהען ווייט, ווייט פון דער ווינדיגער ערד. איך זאל כאפש א קורץ צייט איהר פנים נישט אנקוקען. אין דא האט מיך דער בעל־דבר געפאקט. "פליהען", טראכט ער זיך "וועסט טאקע. אבער ניט אויף אן אמת. אין שלאף, טייערינקער וועסטו זיך דורכ פליהען".

און עס חלומט זיך מיר:

איך שטעה ביים פענסטער און זעה ווי לעבען מיין הויז שטעלט זיך אפ אן עראפלין אין טאקע באלד קלינגט איי־נער ביי דער טיר. איך לויף אראפ און דערזעה א מאן (דאס פנים זיינס קאן איך בשום אופן נישט גערענקען) און ער פראגט מיר פאר איך זאל פון היימליכ־קייט וועגען מיט איהם מיטפליהען. מיר שמחה, בין איך אריין אין הויז, אפגע־זעגלט דיך מיט'ן גאנצען בני בית, דאס הארץ האט אביסעלע געטראכטעט, פארט דאס ערשטע מאל און אין א ווייל ארום האבען מיר זיך געטראגען און דער ליפטען, די ערד מיט איהרע איינ־וואוינער האט אנגעהויבען אלץ קלענער, אלץ נישטיגער צו ווערען. און מיינע אויגען, די לבנה מיט די מילות זיינען געוואהסען ווי אויף הייזען, און גע־פרינגען זיינען מיך לאנג, זעהר לאנג, פלוצלינג — באן! דער עראפלין האט זיך אן עפעס אנגעשלאגען — א טייכ־ל־ערץ איז אויף מיר אנגעפאלען און איך האב אנגעהויבען צו ציטערען ווי אין א פיבער.

"האט ניט קיין מורא" האט מיר מיין מיטרייזענדער געזאגט, "דאס זיי נען מיר איצט אויף מארסען" עס איז אפילו שווערליך", זאגט ער, "אהער אריינצוקומען. די געזעצען גען אר מיראנטען זיינען דא זעהר שטרענג — אבער אויך האב, זאגט ער, א פוילי שען פלאצארט און א זויזע פון'ם אכערי קאנער קאנסיל און ציליעב דעם וועט איהר זיך שוין אויף אריינשמוגלען."

חכלל, מיר האבען אנגעהויבען צו געהן, און דערזעהן האב איך פאר זיך א שטארק מיט הייזער, מיט חראמען, מיט מענשען פונקט ווי ביי אונז.

"איך בעט אייך", זאג איך צו איהם "זיינען דא עפעס פארען אידען אייך?"

"אידען?" ענטפערט ער מיר, "קיין עין הרע ניט, כן ירבו! די צרה איז אבער, וואס דא א אידען איז שווער צו דערקענען. קיין בארד און פאות טראגען זיי דא ניט, קיין אידיש ווארט ווערט דאס ניט אויסריידען; — כאטש טוט זיי א מעשה אן. — אין זיי זיינען אזוי מארסיזירט, אז אפילו מיט די הענט מאכען זיי ניט ביים רעדען."

"עט, זאג איך, נארישקייטען! אידען דערקענט מען."

און ווי מיר רעדען אזוי, קומען מיר גריין אין א פארק וועלכער איז פול געפאקט געווען מיט מענשען.

"ווי קומען עפעס אהער אזוי פיעל מענשען אין מיטען העלען טאג?" פרעג איך איהם.

"דא, אויף דעם מארס", ענטפערט ער מיר, "הערשט אצינד א גרויסע אר־בייטסלאזענקייט."

איך הויב זיך אן צוצוקוקען. אין דערזעה צווייערליי טיפען מענשען. אייני גע זיצען מיט פארריסענע קעפ, די היטלאך פארדוקט אויף דער פאטיליצע און טראכטען. "אט דאס מוזען זיין אידען", זאג איך צו מיין באלייטער, "און אט די איבערגיע מיט די לעדינע

שנערע און זיכערע הילף

נאך פוילען, גאליציען און אוקראינע

שנעלע און זיכערע הילף קאנען אייערע פריינד קריגען אין פוילען, גאליציען, אוק־ראינע, וואלינער, פאדליער און גודערע גובערניעס, קישענאוו און רומעניען, אויב איהר וועט זיך באנוצען מיט דער געלעגענ־הייט פון אונזער מר. קערצער'ס אפפאהרען דעם קומענדען זונטאג אוועגט, דעם 24־טען ד. מ. — שיקט אייער געלד מיט אונזער מר. קערצער, ווער עס האט עס נאך ניט געטון!

קאנט איהר האבען א בעסערע געלעגענ־הייט?

הערר קערצער וועט זיך אפגעבען מיט יעדען פונקט ווי עס זאל ניט זיין.

יעדער דאלאר גאראנטירט!

געלד צוגעשטעלט דירעקט און שנעל.

געדענקט אז דער ווינטער קומט, און נעל־נעשיקט דורך אונז, מיינט הילף אין צייט. קומט מאכען אראנזשמענטס דערוויסנעהמען אייערע פריינד פון יענע גיהנום!

אונזער ערשטע ארבייט וועט זיין אין וואלק, קיעלץ, ראדאם, וולאדימיר־וואלי־לוצק, לעמבערג און קישענאוו.

פארנאכלעסיגט ניט די געלעגענהייט!

Graner & Co.

181 Queen St. W.

TORONTO

טעלעפאן עדליך 4785

You Smokers are Lucky to have

Old Kentucky CIGARETTES

"YOU 'SHOOLY' WILL LIKE THAT BURLEY BLEND"

טוכלע פוטער איז געפעהרליך

MAZOLA

ווערט קיינמאל טוכלע, שטענדיג פריש און געשמאק.

מעריידען

הערט אויף צו לידען אפילו אויף אן אויג, ציגען מאנ פון פיסטע דיגע אין פלוטשקע אדער ארויסשטעלונגען מעריידען. קיינע אפעראציעס נויטיג. דר. מעיסעל'ס זאלב וועלכע מאמענטאל אויסהיילען און פערהינדערן אין אייביגע רואה. 60 סענט א באקס ביי אלע געשעפטס־לייט. אדער ערבאנאן, ביי פון קאנאדע לימיטעד, מאראנטא. טעלעפאן מאקס פרי, אריב דערלאנגט דיזע צייטונג, און לייגט אריין 12 סענט פארשעם אין פאסטעדזש.

אין דער וועלט אריין

פון נ. בריק

בער החלומות אייך דער וועלט און אויסיפסמיט איז דאס, אז פעטערה איז א נאגנישס אנטהעגען איהם. ער ווערט שוין אז דעם אידען זאל זיך אפילו קיין גוטער חלום ניט חלומ'ען. ער שטעלט איהם אפט פאר אזעלכע שווערע לוכקייטען, אז דער איד באגיסט זיך נעבאך מיט א פאלטען שווייס און מאר טערט זיך נעבאך אזוי אפ אין פערלויף פון זיין קורצער נאכט, אז ער האט דערנאך ניט קיין כח אויפצושטעהן.

אויך אין דער חינזיכט בין איך ניט קיין אויסנאהמע, און הערט וואס פאר א שפיצער דעם בעל החלומות האט זיך אנטעלעכען פארגלוסט מיר אפצוטון. איך געדענק אז אין מיינע קינדער יאה רען האב איך גרויס חשק געהאט צו שיסען זיך. אט אזוי איך אויטעצעצע גען א פריין שיפעלע מיט צוויי וועסעלעס אין די הענט און פארהערן איבער'ן קליי־נעם טייכעל. אין וועלכען מיר קליין שטערטעלדיגע אינגלאך פלעגען זיך זומער ווארפן אין פליעסקען נאכבע טעג. ענדליך איז מיין וואונש ערפילט געווארען. אבער זיל נאר מיר, איך און נאך צוויי חברים מיינע האבען זיך דערווייטערט פון'ם ברעג, האט זיך אויפגעהויבען א ווינט וועלכער האט שיפעל געוואהרען אין, אז אזוי אן מיר זיינען קוים ארויס מיט די לע־בענס, און איך האב אויסגעפונען, אז שיפען זיך איז גארנישט אזא פארגענ־גען.

ווען איך בין געקומען קיין הענעדע, אין נעזעהען ווי אויטאמאביילען לויפען ווי די רוהיג, האט זיך מיר אויף פארגלוסט אזא פארגעניגען צו פארזו־כען. אויף דער פערלאנג מיינער איז באפרידיגט געווארען, א באקאנטער אלרייטניק האט מיר געגעבען א "רייד" אין א פארד. וואס זשע טוט אפ פארד? אין מיטען וועג פונקט ווען א גרויסער טראק האט געהאלטען ביי אריינשפארען אין איהם, איז ער זיך מיישב און שטעלט זיך אוועק. כאפש טוט איהם וואס, ער רעהרט זיך ניט. מיין לעבען אין דאמאלסט געהאנגען אויף א האר און איך האב אויך דאס מאל אויסגעפונען אז פאהרען אין אן אויטאמאביל איז אויך א קליינער פארגעניגען.

די לעצטע צייט אבער, האב איך דערפיהלט א גרויסע תאות צום פליהען. אט אזוי זיך אריינזעצען אין אן עראפלין און אוועקפליהען ווייט, ווייט פון דער ווינדיגער ערד. איך זאל כאפש א קורץ צייט איהר פנים נישט אנקוקען. אין דא האט מיך דער בעל־דבר געפאקט. "פליהען", טראכט ער זיך "וועסט טאקע. אבער ניט אויף אן אמת. אין שלאף, טייערינקער וועסטו זיך דורכ פליהען".

און עס חלומט זיך מיר:

איך שטעה ביים פענסטער און זעה ווי לעבען מיין הויז שטעלט זיך אפ אן עראפלין אין טאקע באלד קלינגט איי־נער ביי דער טיר. איך לויף אראפ און דערזעה א מאן (דאס פנים זיינס קאן איך בשום אופן נישט גערענקען) און ער פראגט מיר פאר איך זאל פון היימליכ־קייט וועגען מיט איהם מיטפליהען. מילא שמחה, בין איך אריין אין הויז, אפגע־זעגלט דיך מיט'ן גאנצען בני בית, דאס הארץ האט אביסעלע געטראכטעט, פארט דאס ערשטע מאל און אין א ווייל ארום האבען מיר זיך געטראגען און דער ליפטען, די ערד מיט איהרע איינ־וואוינער האט אנגעהויבען אלץ קלענער, אלץ נישטיגער צו ווערען. און מיינע אויגען, די לבנה מיט די מילות זיינען געוואהסען ווי אויף הייזען, און גע־פרינגען זיינען מיך לאנג, זעהר לאנג. פלוצלינג — באן! דער עראפלין האט זיך אן עפעס אנגעשלאגען — א טייכ־ל־ערץ איז אויף מיר אנגעפאלען און איך האב אנגעהויבען צו ציטערען ווי אין א פיבער.

"האט ניט קיין מורא" האט מיר מיין מיטרייזענדער געזאגט, "דאס זיי נען מיר ארויס אויף מארסען" עס איז אפילו שווערליך", זאגט ער, "אהער אריינצוקומען. די געזעצען גען אר מיראנטען זיינען דא זעהר שטרענג — אבער אויך האב, זאגט ער, א פוילי שען פלאצארט און א זויזע פון'ם אכערי

וועלען געפינען אין קעלער/חיין די קוי־לען קענען מיר צונעהמען.

זאגט דער צווייטער:

— איך בין געווען שבור און איך ווייס גארנישט פון וואס צו זאגען.

דער איד האט געקראגען צוריק די פרוכט די אנגעקלאגטע זיינען אפגעלא־זען געווארען. אויף "רעמענדעד סענ־טענס" און זאלעס האט זיך געענדיגט אנל - ואשמח'דיג.

דער רבי און דער תלמיד

א גרינער בלייבט א גרינער. ווען דער נייער ריכטער עדמאנד דזשאנעס האט, אנפאנג וואך, געגומען אויסטיילען גערעכטיגקייט, איז ער אין זיין "נאאר־ווייטעט" געווען אזוי ליבעראל, אז ער האט מעהר ניט באשטראפט ווי מיט 200 דאלאר פאר פארקויפען שנאפס און האט אפילו געוואגט צו זאגען, אז דער שנאפס געזעגן איז ניט אהן חסרונות.

דער עלסטער ריכטער דעניסאן איז געווארען א פארציטערטער, ווען ער האט דערהערט וועגען דער אפיקורסות פון דעם נייעם ריכטער און ער האט זיך גלייך גע־נומען צו רעפארמירען דעם יונגען שכנע.

נעכטען איז דזשאנעס א גאנצען פרימארגען געזעסען ביי דעם רעכטען האנט פון קאלאנעל דעניסאן און דער אלטער הונער - פרעפער האט פלייסיג ארייננגעקנעלט מיט דעם נייעם תלמיד: 18 מאנאטען, טויזענט דאלאר, 60 טעג —אט אזוי. אט אזוי שמייסט מען פאר בעכער אט אזוי. אט אזוי ציטבעלט מען אריין שנאפס - הענדלער.

איצט מעגען מיר האפען, אז דער נייער ריכטער וועט נעהן אין די פוס - טריט פון גרויסען רבי און ער וועט זיך באפרייען פון זיין ווייכער "באבסהער" הארץ.

א פריינט האט איהם אריינגע־פירט אין א צרה

"היט מיך, גאט, פון מיינע פריינט, פון מיינע פיינד, וועל איך זיך אליין היט־טען!" — טוט איצט תפלה צו גאט ער־ווארד קעין.

עדווארד האט געהאט א פריינט אין יענעם האט זיך פארגלוסט אביסעל שנאפס ממש ער געהט אויס, און עדווארד איז פון הויז געקראכען און געקראגען פאר איהם א פלעשעל און איצט דארף עדווארד באצאהלען צוועלף הונדערט דא לאר און זיצען 20 טעג אין דזשיל - פארם.

אין „פאלים קאורט"

פארלאג „אידיש"

201 East Broadway New York

קענעדער אפטייזונג

834 Cadieux Street Montreal

אין פארלאג אידיש ווערט איצט ארויסגעגעבען צוויי גרויסע ווערק

פון אייזיק הירש ווייס

די גרינדער און בויער פון אידענטום

(דור דור ודורשיו)

2 סעריעס 5 בענד. — יעדער באנד פון די צוויי סעריעס וועט ענטהאלטען פון 380 ביז איבער 400 זייטען, גרויסער פארמאט, פראכטפול געבינדען.

פרייז פאר ביידע סעריעס — — — — — — — — — — $16.50

פאר סיפסקרייבער — — — — — — — — — — — — — — $11.00

אין דריי איינצאהלונגען

ביי יעדער איינצאהלונג באקומט דער סופסקרייבער א טייל פון די ביכער.

א קאטאלאג פון אלע אונזערע אויסגאבען און איך פון די ביכער. וואס געפינען זיך ביי אונז אויפ'ן פארקויף ווערט פ ר י י אויס־געשיקט צו יעדען איינעם, וואס וועט פארלאנגען.

טאראנטאר סופסקרייבער אויף י. ל. פרצ'ס ווערק קענען באקומען די דריטע סעריע ביכער ביז דעם 25־טען נאוועמבער אין 187 בעיערסט גאס, גענעראלבער פרין שיידע יעדען אוועגנס פון 6 ביז 8.30 ביי אונזער פארטרעטער, הער ש. שניידער, וועלכער געפינט זיך איצט אין טאראנטא. טעלעפאן קאלעדזש 338.

Canadian Branch Farlag „YIDDISH"

834 Cadieux Street - - - - Montreal

Columbia Records

made by

Toscha Seidel

וועלכער האט געכטען געשפיעלט אין

מעסי האל

איהר האט געדערט טאשא זיידעל ביים האנצערט, הערט איהם יעצט אין הויז זיילע רעקארדס, וואס ווערען געמאכט אויסשליס־ליך פאר דער קאלאמביא.

הערט איהם שפיעלען אין באמערקט די אינדיווידועלע קוואלי־טעט זיינע, וועלכע באצייכענען אזוי פיעל מענשען. הייסט פאר אייך שפיעלען טאשא זיידעל רעקארדס אויף דער קא־לאמביא גראפאפאן.

איר וועט אויסגעפינען אז די קאלאמביא רעקארדס, ווי גע־שפיעלט אויף דער קאלאמביא גראפאפאן גיבען איבער אקו־ראט דאסזעלבע ווי איר האט זיי געהערט ביי זיין שפיעלען.

איהר הערט איהם פאקטיש נאכאמאל שפיעלען.

קאלאמביא גראפאפאן קאמפאניע, טאראנטא.

טאשא זיידעל מאכט רעקארדס אויס־שליסליך פאר דער קאלאמביא.			
וואלס בלוי	10 אינ.	78760	$1.00
"אפריים וויענעוו"	12 אינ.	49449	$1.50
"דאנאנס פון קאנצערטא נומ. 2"	12 אינ.	49447	$1.50
"הומאָרעסק"	12 אינ.	49454	$1.50
"טרוימעריי"	10 אינ.	77899	$1.00